

I Folketingets Udvalgs Betænkning udtaler Flertallet (J. Fredriksen, Martin Hansen, Laust Jensen, Laursen, Moltesen, Mølgaard-Nielsen, Holger Neergaard, Philipsen), „at vi er kommet i en skæv Stilling til Arbejdsanvisningslovgivningen, fordi den ikke blev taget op samtidig med, at der i 1907 blev lovgivet om Arbejdsløsheds-kasser. Naar det afgørende ved Arbejdsanvisningen er, at den bliver ligelig (paritetisk) overfor Arbejdere og Arbejdsgivere, fordi den ellers vil kunne udnyttes i Kampen mellem disse to Parter, maa en offentlig Arbejdsløshedsforsikring nødvendigvis kræve en offentlig Arbejdsanvisning, thi de to Ting, Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, hører lige saa nøje sammen som Manden og Konen i et Ægteskab. Dette har da ogsaa vist sig, idet de til de faglige Organisationer knyttede Arbejdsanvisningskontorer siden 1907 efterhaanden udskilles fra disse og knyttes til Fagets Arbejdsløshedskasse, saaledes at Udgifterne til Arbejdsanvisning er stadig stigende paa de anerkendte Arbejdsløsheds-kassers Regnskab. Disse faglige til Arbejdsløsheds-kasserne knyttede Anvisningskontorer, der saaledes er opstaaet, har den Fordel, at Arbejdskraften kan blive sagkyndigt fordelt, men skønt knyttede til statsstøttede Arbejdsløsheds-kasser er de ikke ligelige, og de kan under Arbejdsstridigheder bruges af den ene Part imod den anden. Denne ikke ligelige (uparitetiske) Arbejdsanvisning har imidlertid fæstet Rod i Ly af Lov af 9. April 1907 om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser“. Et enkelt Medlem af Flertallet (Holger Neergaard) stillede nogle Ændringsforslag, gaaende ud paa, at de anerkendte Arbejdsanvisningskontorer faar en Forpligtelse til at afgive Beviser for, at Arbejdsløsheds-kassernes arbejdsløse Medlemmer ikke kan faa Arbejde anvist, eller Bevis for, hvilket Arbejde vedkommende nægter at overtage; dertil bemærkes i Betænkningen, at „skønt flere indenfor Udvalget har kunnet billige den Tanke, som ligger bag ved disse Ændringsforslag, den nemlig at styrke den offentlige Arbejdsanvisning paa Bekostning af Arbejdsløsheds-kassernes ikke ligelige Arbejdsanvisning, har de af praktiske Grunde ikke ment at kunne gaa med dertil, fordi der derved vil paalægges Arbejdsanvisningskontorerne et uhyre og formentlig ørkesløst Arbejde. De har ment, at Livet maa rette de begaaede Fejl, idet de offentlige Arbejdsanvisningskontorer efterhaanden vil drage al Arbejdsanvisning til sig, naar de toruden at være ligelige bliver ledet af dem, der har Forstand paa Arbejdskraftens rette Fordeling“. — Et Mindretal (J. Andersen, Ivar Berendsen, Mads Larsen, Martin Olsen, Samuelsen og Stauning) „har ikke kunnet skønne, at der er en saa nøje Forbindelse mellem Lovgivningen om Arbejdsløsheds-kasser og Oprettelsen af Arbejdsanvisningskontorer, som Flertallet har fundet“. Ganske afset fra, at det